

tør/vil prøve, om miljøgarantien kan bruges i disse tilfælde.

Keld Albrechtsen (EL):

Venstres EU-ordfører, fru Charlotte Antonsen, sagde i Information den 23. februar:

»Kommissionsdirektiver bruges i stadig større omfang, og det er ikke blot teknik, de tager stilling til, men følsomme politiske sager; det går ikke.« Sådan sagde altså Venstres ordfører, og det kan vi forhåbentlig alle sammen være enige i.

Vi har haft historien med tilsætningsstoffer i babymad. Vi ved nu, der ligger et EU-kommissionsdirektivforslag vedrørende sprøjtemidler i vores grundvand, og vi ved også – det har ministeren oplyst i et skriftligt svar til mig her for et par dage siden – at det er mere end tvivlsomt, faktisk højst usandsynligt, at vi vil kunne bruge miljøgarantien i forbindelse med sådanne EU-kommissionsdirektiver.

Jeg håber derfor meget, at regeringen nu vil være med til sammen med os andre at få stoppet denne praksis.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det fremgår udtrykkeligt af EF-Traktatens artikel 145 og 155, at Rådet i de retsakter, som Rådet vedtager, skal tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de forskrifter, som Rådet har udfærdiget.

Det er det fundamentale. Derudover er der i 1987 på grundlag af Traktatens artikel 145 endvidere vedtaget en rådsafgørelse om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelse af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

Der er altså traktatmæssige bestemmelser, der regulerer dette forhold, og derfor kan det kun laves om ved en ændring af Traktaten i forbindelse med regeringskonferencen i 1996. Derfor er jeg nødt til at henvise videre diskussion om dette til den brede offentlige debat, vi skal have, forud for at regeringen i samarbejde med Folketingets partier fastlægger et dansk forhandlingsgrundlag. Men jeg vil gerne tilføje, at regeringen er opmærksom på, at der i den problemstilling, som spørgeren her rejser, absolut er noget, vi bør interessere os for.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan jo ikke sige, at vi med ministerens svar er nået så fantastisk langt i retning af en løsning.

Men jeg opfattede det da også således, at regeringen vil være interesseret i at diskutere med os andre, hvordan vi får løst dette problem, og at regeringen i hvert fald ikke afviser, at det er noget, vi må have gjort noget ved. Derfor vil Enhedslisten nu hjælpe regeringen videre på vej ved at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning om denne sag. Så kan vi jo få en mere omfattende drøftelse også af forslag til traktatændringer, hvis det er nødvendigt.

Men jeg vil nu godt spørge ministeren, om det virkelig skulle være nødvendigt at afvente en traktatændring. Det må jo være således, at man i de enkelte direktiver ganske klart kan fastslå, at der ikke overlades lovgivningsmagt til Kommissionen. Det må vel også være sådan, at man f.eks. kan fastslå, at ethvert spørgsmål vedrørende udfyldning af direktivet, som rejses i disse embedsmandskomiteer, må kunne indbringes for Rådet, hvis et medlemsland ønsker det.

Jeg mener, der er mange muligheder, som man allerede nu kunne have grebet til, hvis viljen havde været der. Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at vi rent faktisk godt allerede kan gå i gang med at gøre noget ved det.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om jeg har opfattet det svar, ministeren har givet mig, korrekt: At vi faktisk ikke har sikkerhed for på nogen måde at kunne bruge, tværtimod nærmest sikkerhed for ikke at kunne bruge, miljøgarantien i disse sager? Sådan har jeg læst ministerens svar, og det er muligvis årsagen til, at regeringen ikke turde bruge miljøgarantien i sagen om babymaden, det ved jeg ikke. Men jeg vil godt have opklaret, om det faktisk er rigtigt forstået, sådan som jeg har læst det, at her gælder miljøgarantien altså rent faktisk ikke. Det er jo i sig selv noget, der gør, at man må tage ganske alvorligt fat i sagen.

Jørn Jespersen (SF):

Nu er der i det spørgsmål, som udenrigsministeren er blevet stillet i dag, lagt op til, at det skulle være samtlige kommissionsdirektiver, man skulle arbejde for at få afskaffet, og det er måske en noget voldsom og også unødvendig ambition, for mange af kommissionsdirektiverne handler om meget tekniske og dermed uproblematisk ting.

Det, der vel er kernen i diskussionen, og det, der er væsentligt at interessere sig for, er de